

[Finansministeren.]

Medens der efter gældende praksis i almindelighed kun tillades fradrag for 75 pct. af sådanne kontingenter, går forslaget — i lighed med skattelovskommissionens forslag og statsskattelovforslaget — ud på at tillade fuldt fradrag. Skattelovskommissionen anførte herom, at medlemsskab af en faglig sammenslutning praktisk talt altid må anses for en nødvendig for udøvelsen af det pågældende erhverv, og det er — udfra denne betragtning — nu foreslået, at den fulde fradragret hjemles med virkning allerede fra det kommende skatteår.

Den adgang, der ved ligningsloven i fjor hjemledes skatterådene til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang havde etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed, er ved lovforslagets § 9 foreslået forlænget til at gælde for endnu et skatteår, skatteåret 1954—55. Ordningen, der var noget helt nyt, har kun været praktiseret ved ligningen for skatteåret 1953—54, og de erfaringer, der har kunnet indhøstes på grundlag heraf, er ikke så store, at man har ment på det foreliggende grundlag at kunne tage endelig stilling til spørgsmålet om opretholdelse af en særlig ordning for etableringstilfælde og, i bekræftende fald, om den nærmere udformning af en sådan ordning. Når ordningen har virket i endnu et år, skulle der være bedre muligheder for en sådan bedømmelse. Derfor er bestemmelsen foreslået forlænget til at gælde for skatteåret 1954—55, alene med den ændring, at perioden, i hvilken etableringen eller overtagelsen skal have fundet sted, forlænges således, at den omfatter tiden fra den 1. april 1950 til den 1. november 1953.

Af større betydning er de nye bestemmelser, der er foreslået ved lovforslagets § 6 om retten til fradrag i den skattepligtige indkomst af udgifter til forsikringer og pensionsordninger.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget gjort udførlig rede for hele dette spørgsmål, for de overvejelser og den behandling, det tidligere har været genstand for, for de tidligere fremsatte forslag — dels af skattelovskommissionen i dens betænkning af 1948, dels i det den 6. marts d. å. her i tinget

fremsatte forslag til en ny statsskattelev — og for det forslag, der hermed fremsættes til løsning af spørgsmålet. Jeg skal derfor her indskrænke mig til en omtale af lovforslagets hovedtræk, idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til forslaget.

Når det er foreslået allerede nu — på ligningsloven — at få fradragsspørgsmålet løst, er det i erkendelse af, at dette så længe debatterede spørgsmål tiltrænger en løsning snarest. Det har jo også flere gange været fremdraget under behandlingen af tidligere ligningslove. Imidlertid må det erkendes, at en gennemgribende nyordning på dette område ikke er praktisk gennemførlig med ganske kort varsel. Grunden her til er, at den foreslåede nyordning — ligesom skattelovskommissionens og statsskattelovforslagets — bygger på en forskel i fradragretten for de forskellige arter af forsikringer og pensionsordninger. Dette må uundgåeligt medføre visse vanskeligheder ved overgangen fra det nugældende fradragssystem til de nu foreslåede nye regler. Dette skyldes især, at forsikringsformerne er så varierende, og at der forekommer adskillige forsikringsformer, der er en kombination af kapital- og renteforsikringer. Ved alle sådanne forsikringer er det nødvendigt at foretage en opdeling af præmien eller indskuddet i den del, der falder på kapitalforsikringen, og den del, der falder på renteforsikringen. En sådan deling er forsikrings-selskaberne i stand til at foretage, men det må nødvendigvis tage selskaberne en ret lang tid at gennemgå samtlige bestående forsikringer af blandet karakter, at foretage den omtalte fordeling og at tilstille forsikringstagerne meddelelse herom til brug ved deres selvangivelse.

Det nævnte forhold vil medføre, at en nyordning ikke er gennemførlig med virkning allerede for skatteåret 1954—55, og forslaget går derfor ud på, at der nu på ligningsloven tilvejebringes hjemmel for nyordningen, men således at denne først skal træde i kraft fra og med skatteåret 1955—56. Man vil herved få den fornødne tid til ordningens praktiske iværksættelse. Forsikrings-selskaberne vil kunne drage omsorg for, at alle kombinerede forsikringspolicer, der oprettes for fremtiden, får påtegning om opdeling af præmien og indskuddet over-